

Sygn. akt V AGa 77/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Teresa Karczyńska - Szumilas (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Rączka-Sekścińska SA Hanna Rucińska

Protokolant: stażysta Dorota Fiertek

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2018 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. T.

przeciwko J. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt VIII GC 179/14

I. oddala apelację;

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

SSA Hanna Rucińska SSA Teresa Karczyńska - Szumilas SSA Barbara Rączka-Sekścińska

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V AGa 77/18

UZASADNIENIE

Powód J. T. domagał się zasądzenia od pozwanej J. W. kwoty 788.066,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że po wypowiedzeniu przez jego współnika J. Ś. udziału w spółce cywilnej (...) pozwana, prowadząc księgowość spółki, w czasie jego nieobecności w kraju, bez jego wiedzy i zgody wypełniła i złożyła do Drugiego U. w B. dokumenty dotyczące zamknięcia spółki, do czego nie uprawniała ją zawarta umowa zlecenia. Działanie pozwanej spowodowało nieodwracalne straty w majątku powoda, za które ponosi ona odpowiedzialność na podstawie art. 415 k.c. Wartość poniesionej szkody powód oszacował na podstawie dochodów jakie osiągnął w roku 1999, działając jako współnik spółki cywilnej (...). Pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz podkreślając, że wszystkie czynności wobec spółki cywilnej (...) dokonywała w wykonaniu podpisanej z jej współnikami umowy.

Pozwana podkreśliła, że likwidacja spółki cywilnej (...) nastąpiła na skutek czynności wykonanych przez jednego z jej współników, w konsekwencji czego niezbędne stało się przeprowadzenie czynności likwidacyjnych określonych przepisami prawa; pozwana zaś wypełniła ciążące na niej obowiązki umowne określone przepisami prawa, na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez (...) spółki (...).

Pozwana zakwestionowała także roszczenie powoda co do wysokości, podnosząc że nie przedstawił on realnego sposobu wyliczenia wartości swoich roszczeń.

Wyrokiem z 6 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w B. powództwo oddalił oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że powód był współnikiem spółki cywilnej (...); drugim współnikiem z spółce była J. Ś..

W § 5 umowy spółki zapisano, że każdy ze współników mógł jednoosobowo reprezentować spółkę na zewnątrz, jak również podejmować zobowiązania na rzecz spółki i zawierać umowy.

Pozwana, prowadząca działalność gospodarczą w B. pod nazwą Biuro (...) J. W. zawarła w dniu 9 października 1999 r. ze współnikami spółki cywilnej (...) umowę zlecenia, zobowiązując się prowadzić rachunkowość spółki. Zgodnie z § 2 umowy pozwana zobowiązana była m. in. do sporządzania deklaracji podatkowych oraz deklaracji zgłoszeniowych i rozliczeniowych ZUS.

W dniu 24 listopada 2000 r. J. Ś. wypowiedziała swój udział w spółce cywilnej (...), złożyła zawiadomienie do Urzędu Miasta B. o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 24 listopada 2000 r. Powód został o powyższym ustnie poinformowany, uczestniczył w szczególności w czynnościach podpisywania dokumentów dotyczących wyrejestrowania pracowników spółki z ZUS i wyrejestrowania samej spółki (...) z ZUS.

W związku z wystąpieniem ze spółki współnika pozwana złożyła do Drugiego U. w B. deklaracje VAT-Z, NIP-2, NIP-C, PIT -5. Pozwana dysponowała

pełnomocnictwem szczególnym, upoważniającym ją do dopełnienia wszelkich czynności formalnych i podatkowych przed urzędem skarbowym i innymi instytucjami związanymi z likwidacją spółki, między innymi do złożenia i podpisania wskazanych deklaracji. Nie było ono dołączone do tychże deklaracji; organy podatkowe nie wzywały pozwanej do nadesłania pełnomocnictwa. Powód w okresie już po rozwiązaniu spółki cywilnej (...) powierzył pozwanej prowadzenie księgowości w prowadzonej przez siebie spółce (...).

Prawomocnym postanowieniem Prokuratury Rejonowej B. – P. z dnia 30 września 2008 r. umorzono zostało śledztwo w sprawie nadużycia zaufania w obrocie gospodarczym przez J. W., tj. o czyn z art. 296 § 1 kk, z zawiadomienia powoda, wobec tego, że zarzucany czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego (sygn. akt 2 Ds (...)). Prokuratura Apelacyjna w Gdańsku nie znalazła podstaw do wznowienia postępowania. Prawomocnym postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2012 r. Prokuratura Rejonowa B. – P. umorzyła dochodzenie w sprawie podrobienia podpisu powoda na pełnomocnictwie złożonym w biurze rachunkowym pozwanej (sygn.akt 2 Ds. (...)).

Sąd Okręgowy wskazał, że stan faktyczny w sprawie ustalony został na podstawie dokumentów prywatnych, wiarygodnych zeznań świadków oraz przesłuchania stron.

Za niewiarygodne Sąd Okręgowy uznał zeznania powoda, że pozwana nie dysponowała w 2000 i 2001 roku pełnomocnictwem do reprezentacji spółki (...) przed organami podatkowymi jak również, że nie wiedział on o rozwiązaniu spółki. Co prawda pozwana nie przedłożyła oryginału pełnomocnictwa, jednakże od rozwiązania spółki minęło kilkanaście lat i pozwana nie miała obowiązku przechowywać tak długo dokumentacji. Czynności dokonywane przed U. S. i ZUS przez pozwaną były skuteczne, skoro powód nie wykazał, aby od pozwanej domagano się przedłożenia pełnomocnictwa. Nie podważa tego informacja z U., że do zgłoszeń, które wpłynęły dnia 2 stycznia 2001 r. nie dołączono pełnomocnictwa, albowiem nie oznacza to że takie pełnomocnictwo nie było wcześniej złożone. O tym, że pozwany wiedział o rozwiązaniu spółki świadczą zeznania świadka A. K., która widziała jak powód podpisywał dokumenty składane do ZUS w związku z likwidacją spółki. Powód także zeznał, że nie pamięta czy odwoływał się w sprawie wykreślenia z ewidencji spółki (...).

Z przesłuchania powoda wynika ponadto, że powierzył on pozwanej prowadzenie księgowości swojej kolejnej spółki (...), co nie byłoby logiczne, gdyby uznać, że kwestionował on czynności dokonywane wcześniej przez pozwaną.

Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, albowiem był on spóźniony, a nadto w sytuacji gdy zasadnym okazał się zarzut przedawnienia roszczenia bezprzedmiotowym było prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność ustalenia wartości szkody poniesionej przez powoda.

Sąd Okręgowy oddalił także wnioski dowodowe złożone przez powoda w pismach z 25 stycznia 2016 r. oraz 26 stycznia 2016 r. i wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka L. B., uznając że zmierzały one do przedłużenia postępowania w sprawie. Wszelkie podnoszone przez powoda okoliczności i twierdzenia były powodowi znane wcześniej, a od maja 2015 r. powód korzystał z profesjonalnego pełnomocnika.

Niezależnie od tego pominięte wnioski dowodowe nie miały w większości znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wnioski dowodowe pozwanej powołane w jej piśmie z dnia 30 września 2014r. zostały złożone na początkowym etapie postępowania i nie przedłużyły go, albowiem Sąd I instancji uwzględnił wówczas także wnioski dowodowe powoda.

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy wskazał, że niezależnie od tego czy podstawą odpowiedzialności pozwanej miał być art. 471 kc czy też art. 415 kc, jej przesłanką jest istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego a szkodą, zgodnie z art. 361 § 1 kc. Pomiedzy działaniem pozwanej – zakładając, że rzeczywiście złożyłaby wskazywane przez powoda dokumenty spółki cywilnej (...) nie posiadając stosownego pełnomocnictwa od współników – a domniemaną szkodą powoda nie zachodzi zaś związek przyczynowy. Spółka cywilna (...) przestała istnieć w oparciu o art. 869 § 2 kc wskutek jej rozwiązania, zatem niemożliwe było osiąganie dochodów z jej działalności. Niezależnie zatem od tego czy pozwana dopełniłaby skutecznie wymaganych prawem formalności podatkowych po rozwiązaniu spółki, powód i tak nie mógłby osiągać dochodów z tej działalności. Rola pozwanej ograniczała się wyłącznie do wyrejestrowania spółki, sporządzenia stosownych dokumentów likwidacyjnych, ale było to konsekwencją rozwiązania samej spółki. Rolą pozwanej nie było przy tym ocenianie skuteczności wypowiedzenia udziału w spółce byłej żony powoda; z chwilą otrzymania takiego oświadczenia pozwana była zobowiązana dopełnić stosownych czynności likwidacyjnych.

Sąd Okręgowy stwierdził także, że ewentualne roszczenia związane z nienależytym wykonaniem umowy zawartej przez pozwaną są niewątpliwie roszczeniami z umowy i to roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, a nie z deliktu, zatem przedawniają się zgodnie art. 118 k.c. Pozwana słusznie wskazała, że czynności związanych z remanentem spółki (...) dokonała w styczniu 2001r., zatem ewentualne roszczenie, gdyby było zasadne, uległo przedawnieniu najpóźniej w lutym 2004r. Nawet jednak zakładając, że roszczenie powoda wynika z deliktu, to zgodnie z treścią art. 442¹ kc uległoby ono przedawnieniu najpóźniej w pierwszym kwartale 2011 roku. Roszczenie powoda nie byłoby przedawnione, w myśl art. 442¹ § 3 kc, jedynie w sytuacji gdyby szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, jednakże postępowanie dowodowe w żaden sposób nie wykazało aby pozwana popełniła przestępstwo.

Wskazując na § 5 umowy spółki i przepis art. 866 kc Sąd Okręgowy zważył także, że w sytuacji gdy wspólnicy spółki cywilnej (...) upoważnili siebie nawzajem do jednoosobowej reprezentacji, to J. Ś. miała dnia 24 listopada 2000 r. prawo do udzielenia pełnomocnictwa szczególnego na rzecz pozwanej celem dokonania czynności w postępowaniu podatkowym. Nie można uznać za zasadny podnoszonego przez powoda argumentu, że art. 137 Ordynacji podatkowej wymagał pełnomocnictwa podpisanego przez oboje wspólników, albowiem w sprawach nieuregulowanych przez ten przepis, odsyłał on do prawa cywilnego. Natomiast przepis art. 80a Ordynacji podatkowej, dotyczący podpisywania deklaracji podatkowych, obowiązuje dopiero od roku 2007, zatem nie ma zastosowania do czynności dokonanej w 2000 roku.

Sąd Okręgowy stwierdził nadto, że pozwana dokonując czynności wobec organów podatkowych działała na podstawie umowy zawartej ze spółką cywilną (...) umowy dotyczącej prowadzenia ksiąg rachunkowych, w myśl której była zobowiązana i jednocześnie upoważniona do składania deklaracji podatkowych, a dokumenty składane przez pozwaną do

U. były niewątpliwie deklaracjami podatkowymi. Sąd Okręgowy podzielił pogląd Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku wyrażony w piśmie z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie 2 Ds. (...), że wątpliwości co do udzielonego pełnomocnictwa, w związku z nieostrymi zapisami w umowie stron, nie mogą uzasadniać działania pozwanej z przekroczeniem pełnomocnictwa a tym bardziej popełnienia przestępstwa przez pozwaną. Sąd Okręgowy zaaprobował także stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Rejonowego w B. z dnia 3 marca 2009 r. w sprawie 2 Ds. (...), że to na powodzie ciążył obowiązek zgłoszenia zaprzestania działalności w U. S., przy czym był on niezależny od woli skarżącego i chęci prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Działanie pozwanej było w istocie korzystne dla powoda a niezłożenie deklaracji groziło pozwanej konsekwencjami karnoskarbowymi. Pozwanej nie można przypisać popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa, co uzasadnia uznanie, że powództwo jest przedawnione, niezależnie od braku związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanej a ewentualną szkodą powoda.

Sąd Okręgowy oddalił powództwo na podstawie art. 361 § 1 kc a contrario oraz art. 442¹ § 1 kc i art. 118 kc, zaś o kosztach postępowania orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w B. wywiódł powód zaskarżając go w całości oraz zarzucając :

1. błąd w ustaleniach stan faktycznego przyjętego za podstawę orzekania, a polegający na niewłaściwym przyjęciu, że

- pozwana posiadała pełnomocnictwo uprawniające ją do składania w imieniu powoda, bądź spółki cywilnej (...) dokumentacji do urzędu skarbowego na podstawie, której nastąpiło wyrejestrowanie spółki cywilnej,

- pozwana była uprawniona do składania w imieniu powoda, bądź spółki cywilnej (...) dokumentacji do U. na podstawie, której nastąpiło wyrejestrowanie spółki cywilnej na podstawie umowy łączącej ją z powodem jako współnikiem spółki cywilnej (...),

- powód został poinformowany o złożeniu deklaracji do urzędu skarbowego na podstawie, których nastąpiło wyrejestrowanie spółki cywilnej (...);

2. naruszenie norm prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy, a mianowicie: - **art. 233 § 1 k.p.c.** poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego w sprawie i wysnucie błędnych wniosków, na podstawie których poczyniono błędy w czasie ustalania stanu faktycznego sprawy, a także pominięcie szeregu wniosków dowodowych złożonych przez powoda między innymi w treści pisma procesowego z dnia 25 stycznia 2016 r., - **art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c.** poprzez ich niezastosowanie i pominięcie składanych przez powoda wniosków dowodowych w zakresie opinii biegłego z zakresu rachunkowości w celu ustalenia wartości szkody, w tym utraconych korzyści, którą poniósł powód w wyniku działania pozwanej z uwzględnieniem wysokości osiąganego przez powoda dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej,

- **art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 207 k.p.c.** poprzez ich niezastosowanie i pominięcie dowodów zawnioskowanych przez powoda w treści pisma procesowego z dnia 25 stycznia 2016 r., w tym z zeznań świadków H. J., D. G., a także z wnioskowanych dokumentów, pomimo że z uwagi na termin złożenia tego pisma procesowego Sąd Okręgowy miał możliwość przeprowadzenia wszystkich wnioskowanych w nim dowodów bez przedłużenia czasu trwania postępowania;

- **art. 102 k.p.c.** poprzez jego niezastosowanie i obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego udzielonego pozwanej, podczas gdy powód jest osobą w bardzo trudnej sytuacji materialnej, nie mającą obecnie pracy, pobierającą niewysokie świadczenia z pomocy społecznej, a także schorowaną, a nadto dochodził ustalenia prawa do odszkodowania za szkodę wywołaną bezprawnymi działaniami pozwanej, która przed wielu laty wystąpiła do U. bez zgody i wiedzy powoda i miał uzasadnione przypuszczenie, że droga sądowa jest jedyną możliwością dochodzenia przez niego praw, albowiem wyczerpał on wszystkie inne możliwości;

- **art. 386 § 4 k.p.c.** poprzez jego niezostawanie i w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa z powołaniem się na rzekome przedawnienie roszczenia, przy pominięciu analizy zachowania pozwanej pod względem oceny czy dopuściła się ona występku stypizowanych w treści art. 272 k.k., art. 273 k.k., art. 286 k.k., art. 303 k.k., co miało wpływ na samą analizę rzeczywistego terminu przedawnienia roszczeń powoda;

3. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 442(1) § 2 k.c. w zw. z art. 5 k.c. poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, iż roszczenie powoda uległo przedawnieniu, co jest sprzeczne z ustaleniami stanu faktycznego w sprawie, a także z podstawowymi zasadami współżycia społecznego, takimi jak zasada uczciwości i zaufania w obrocie gospodarczym, gdyż powód nie wiedząc o czynnościach podejmowanych przez pozwaną nie mógł w żaden sposób im przeciwdziałać, a bezczynność organów podatkowych, które powinny wystąpić o uzupełnienie dokumentów składanych w imieniu spółki cywilnej (...) przez pozwaną doprowadziła do wystąpienia po stronie powoda szkody w wielkich rozmiarach. Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podkreślił, że na skutek złożenia przez pozwaną do U. wskazywanych dokumentów doszło do wystawienia tytułu wykonawczego oraz próby egzekucji zaległości podatkowej w podatku od towarów i usług zadeklarowanej za grudzień 2000 r., zaś wobec bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec spółki cywilnej (...), decyzją z dnia 7 maja 2001r. (...) Drugi U. S. w B. orzekł o odpowiedzialności skarżącego za zobowiązania podatkowe spółki cywilnej (...) z tytułu VAT za grudzień 2000r. wraz z odsetkami.

Podniósł skarżący, że Naczelnik Drugiego U. w B. w piśmie z dnia 10 marca 2009r. wskazał, że do zgłoszeń NIP-2, NIP-C i VAT-Z dotyczących spółki cywilnej (...) nie załączono wymaganego przepisami pełnomocnictwa szczególnego. Skarżący podkreślił, że początkowo działał bez profesjonalnego pełnomocnika, zaś jego stanowisko zostało należycie doprecyzowane i wyjaśnione dopiero podczas rozprawy w dniu 11 stycznia 2016r., czego wyrazem było złożone przez niego pismo z dnia 25 stycznia 2016r.

Czyn jakiego dopuściła się pozwana, składając wymienione dokumenty w imieniu powoda wskazuje, że swoim działaniem przekroczyła ona swoje uprawnienia wynikające z umowy, gdyż z jej treści nie można wywieść, że posiadała ona uprawnienia do składania deklaracji o rozwiązaniu reprezentowanej spółki.

Sąd I instancji nieprawidłowo także ocenił dowód z dokumentu pełnomocnictwa udzielonego rzekomo pozwanej przez J. Ś. w dniu 24 listopada 2000 r. jako dowód na należyte umocowanie pełnomocnika, albowiem dokument ten nigdy nie został przedłożony w U. S. przez pozwaną, ani ujawniony, a został umieszczony dopiero w aktach sprawy Prokuratury Rejonowej B. P. w (...) Ds (...), zaś powód zaprzecza jego autentyczności, czego nie mógł dowodzić z uwagi na to, że w aktach sprawy złożona została jedynie kopia dokumentu. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, że dokument ten został złożony wraz z dokumentami wskazywanymi przez powoda do Drugiego U., powinien być on nadto opatrzony podpisami obu współników i należycie opłacony opłatą skarbową.

Sąd I instancji błędnie też twierdzi, że Interpretacja indywidualna, która odnosi się do przepisu art.80a Ordynacji podatkowej dotyczącej podpisywania deklaracji podatkowych obowiązuje dopiero od roku 2007 i nie ma zastosowania do czynności dokonanej w 2000 r. gdyż ten sam przepis zmienił tylko numerację, wcześniej był to art.137 i miał identyczną treść. Podkreślił skarżący, że złożenie wskazywanych przez niego dokumentów jest czynnością szczególną, która nie może odbyć się bez udziału obojga współników, podobnie jak w przypadku, gdy wspólnicy chcą zacząć prowadzenie działalności gospodarczej, przy czym ewentualne konsekwencje zaniechania w tym zakresie mogły grozić jedynie powodowi, gdyż to on osobiście był zobowiązany do złożenia dokumentów.

Skarżący wskazał, że organ podatkowy błędnie uznał istnienie i skuteczność deklaracji złożonych przez pozwaną, z których wynika wysokość obciążającego go zobowiązania podatkowego. Fakt, iż organ podatkowy ówczesnie uznał pozwaną za należycie umocowaną do złożenia szeregu wskazywanych przez powoda dokumentów mógł być wynikiem różnych okoliczności, niezależnie od czego przekonanie to jest błędne gdyż pozwana nie była umocowana do ich podpisania, co wprost wynika z treści Interpretacji indywidualnej.

Podkreślił skarżący, że w żadnym postępowaniu ani organ podatkowy, ani spółka, ani jej wspólnicy, czy pozwana nie ujawnili dokumentu pełnomocnictwa ogólnego, zaś nawet jego istnienie nie zwalnia podatnika i pełnomocnika od każdorazowego złożenia takiego pełnomocnictwa w ramach konkretnej procedury i na tę okoliczność Sąd I instancji powinien dopuścić dowód z wnioskowanych przez powoda zeznań samych urzędników Drugiego U. w B..

Skarżący podniósł, że pozwana niezmiennie od 1988 r. do chwili obecnej zameldowana jest i zamieszkuje pod adresem wskazanym przez powoda w pozwie, zaś twierdzenia jej pełnomocnika o rzekomej zmianie jej adresu służyły jedynie usprawiedliwieniu spóźnionego złożenia odpowiedzi na pozew oraz wniosków dowodowych.

Pozwana, pomimo obowiązku wynikającego z racji prowadzenia „profesjonalnego” biura rachunkowego nie ustaliła, czy wypowiedzenie udziału w spółce cywilnej jakie złożyła J. Ś. nastąpiło w sposób prawidłowy, tj. zgodny z treścią art. 869 k.c., co skarżący zakwestionował.

Podkreślił skarżący, że istnienie podmiotowych i przedmiotowych znamion czynu karalnego ustala sąd cywilny, zaś postępowanie pozwanej, która w czasie nieobecności

powoda w kraju, bez jego wiedzy i zgody wypełniła dokumenty dotyczące zamknięcia spółki cywilnej (...), podpisując je własnym imieniem i nazwiskiem i złożyła je w Drugim U. S. w B. powinno zostać zakwalifikowane jako przestępstwo stypizowane w art. 271, 272, 273, 286, 303 k.k oraz art. 79 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Koniecznym było również ustalenie czy pozwana w dniu składania przedmiotowych deklaracji w Drugim U. S. w B. w ogóle była osobą uprawnioną do świadczenia usług prowadzenia ksiąg rachunkowych dla podmiotów na pełnej księdze handlowej, która obowiązywała wówczas w spółce cywilnej (...).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy rozpoznał istotę sprawy, zaś przepis art. 386 § 4 k.p.c. może stanowić podstawę rozstrzygnięcia Sądu II instancji, zatem nie jest zasadne formułowanie zarzutu jego naruszenia w odniesieniu do wyroku Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy ustalił prawidłowy stan faktyczny w sprawie, który Sąd Apelacyjny w pełni podziela i uznaje za własny, zatem nie zachodzi potrzeba ponownego przytaczania tych ustaleń. Ustalenia stanu faktycznego sprawy poczynione przez Sąd I instancji znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym ocenionym zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów.

W pierwszej kolejności wyjaśnić trzeba, że zarzuty wywiedzionego środka zaskarżenia nie odnoszą się do podstawowego dla rozstrzygnięcia wniosku Sądu Okręgowego w zakresie braku adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanej, a ewentualną szkodą powoda, który Sąd Apelacyjny również w pełni podziela. Zgodnie

z treścią pozwu powód upatrywał szkody w utracie dochodów, jakie mógłby osiągnąć, gdyby spółka cywilna (...) kontynuowała działalność gospodarczą, na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym dodatkowo powód jako szkodę wskazał utratę składek ZUS, których nie uiszczał po zakończeniu działalności przez spółkę cywilną (...), zaś z treści apelacji wynika, że na skutek złożenia przez pozwaną do U. wskazywanych przez powoda dokumentów doszło do wystawienia tytułu wykonawczego oraz próby egzekucji zaległości podatkowej w` podatku od towarów i usług zadeklarowanej za grudzień 2000 r., zaś wobec bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec spółki cywilnej (...), decyzją z dnia 7 maja 2001r. (...) Drugi U. S. w B. orzekł o odpowiedzialności skarżącego za zobowiązania podatkowe spółki cywilnej (...) z tytułu VAT za grudzień 2000r. wraz z odsetkami. W postępowaniu apelacyjnym, zgodnie z art. 383 k.p.c. nie jest możliwe zgłoszenie nowych żądań, a tak należałoby ocenić oparcie roszczenia pieniężnego na zmienionych okolicznościach stanu faktycznego, zaś utrata przez powoda dochodu jaki przynosiła działalność spółki (...) nie była związana ze złożeniem przez pozwaną do Drugiego U. dokumentów dotyczących zakończenia działalności spółki, a z faktycznym zakończeniem tej działalności przez spółkę, wobec wypowiedzenia przez drugiego ze współników. Na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym powód wprost wskazał, że nie kontynuował działalności w spółce (...), ponieważ wszystko zostało zabrane przez jego współnika i nie miał dostępu do magazynów. Należy też zgodzić się z oceną Sądu Okręgowego, że pozwana, po otrzymaniu wypowiedzenia udziału w spółce przez J. Ś. nie miała uprawnienia do badania

jego skuteczności, a zgodnie z umową łączącą ją ze (...) spółki (...) winna sporządzić odpowiednie dokumenty podatkowe związane z tym zdarzeniem. Umowa łącząca strony nie wskazuje co prawda, że pozwana była uprawniona również do złożenia tej dokumentacji w Drugim U. S. w B., ale nie budzi wątpliwości, że i tę czynność, w ramach zawartej umowy, pozwana wykonywała w odniesieniu do innych dokumentów podatkowych i rozliczeniowych ZUS, za aprobatą współników spółki cywilnej. Podzielić należy też stanowisko Sądu Okręgowego, że działanie pozwanej wynikało z łączącej ją ze (...) spółki (...) umowy, zatem do przedawnienia roszczeń z tego tytułu zastosowanie znajdzie przepis art. 118 k.c. przewidujący 3-letni termin przedawnienia. Stosownie do art. 443 k.c. możliwy pozostaje też zbieg odpowiedzialności kontraktowej z odpowiedzialnością deliktową i zasadnie wskazuje skarżący, że sąd cywilny może samodzielnie ustalić, że dane działanie stanowiło przestępstwo. Wyjaśnić jednak należy, że z zawiadomienia powoda o dokonaniu przez pozwaną przestępstwa z art. 270 k.k., 269 § 1 k.k. i 303 k.k. toczyło się w sprawie 2 Ds (...) Prokuratury Rejonowej B. – P. w B. śledztwo, które zostało umorzone, wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu niedozwolonego. Sąd Apelacyjny ocenę tę podziela zarówno w odniesieniu do przestępstw stypizowanych we wskazanych przepisach, jak i pozostałych przepisach przytoczonych przez skarżącego w wywiedzionym środku zaskarżenia.

Powód nie wykazał też jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby powodować nie uwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia podniesionego przez pozwaną na podstawie art. 5 k.c.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów skarżącego wskazać należy, że nie można też podzielić twierdzeń powoda, że nie miał on wiedzy o rozwiązaniu spółki, zarówno z uwagi na okoliczności powołane przez Sąd I instancji, jak i wobec faktu, że w aktach sprawy 2 Ds. (...) Prokuratury Rejonowej B. – P. w B. znajduje się złożona przez niego kopia sporządzonego przez niego pisma z dnia 12 grudnia 2000r. skierowanego do Urzędu Miasta B., w którym wskazuje, że nie zgadza się na rozwiązanie spółki. Skarżący kwestionuje autentyczność kopii pełnomocnictwa udzielonego przez J. Ś. pozwanej do wykonania czynności m.in. przed organem skarbowym związanych z wypowiedzeniem przez nią umowy spółki, jednakże nie ma podstaw do podzielenia tego zarzutu, jeżeli zważy się, że pełnomocnictwo to stanowiło konsekwencję wypowiedzenia umowy spółki cywilnej przez J. Ś., który to fakt pozostaje bezsporny. O tym, że pozwana nie dysponowała tym pełnomocnictwem nie świadczy też fakt, że nie zostało ono złożone wraz ze wskazywanymi przez powoda dokumentami; na jego ważność nie wpływa także ewentualny brak opłaty skarbowej. W istocie z pisma Naczelnika Drugiego U. z dnia 10 marca 2009r. wynika, że wraz z dokumentami dotyczącymi (...) spółki (...) nie zostało złożone pełnomocnictwo, jednakże fakt ten nie jest jednoznaczny ze stwierdzeniem, że pozwana nie dysponowała takim pełnomocnictwem składając deklaracje podatkowe za spółkę. Słusznie też Sąd Okręgowy zważył, że przedstawiona przez skarżącego Interpretacja Indywidualna Dyrektora I. S. w B. dotyczy przepisu art. 80a Ordynacji podatkowej, który nie obowiązywał w dacie dokonywania czynności przez pozwaną; przepis art. 137

ordynacji podatkowej miał inną treść i w nieuregulowanym zakresie odsyłał do przepisów prawa cywilnego, w tym art. 866 k.c. Wreszcie, nawet gdyby przyjąć, że pozwana złożyła wskazywane przez powoda dokumenty bez wymaganego pełnomocnictwa, to fakt ten nie przesądził o zakończeniu

działalności spółki cywilnej (...), albowiem nastąpiło to na skutek wypowiedzenia udziału w spółce przez drugiego wspólnika, zaś złożenie odpowiednich dokumentów w Drugim U. S. w B. stanowiło jedynie konsekwencję tego faktu. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zasadnie oddalił wnioski dowodowe powoda zawarte w jego piśmie procesowym z dnia 25 stycznia 2016r., w tym z zeznań świadków H. J. i D. G. w zakresie w jakim dotyczyły one ustalenia przebiegu postępowania przed Drugim U. S. w B. po złożeniu przez pozwaną dokumentów wskazywanych przez powoda; wbrew twierdzeniom skarżącego był on reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika już na wcześniejszym etapie postępowania, opisywane przez powoda okoliczności były mu wcześniej znane, zaś uwzględnienie wskazanych wniosków spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Skoro powódka zajęła stanowisko w sprawie i złożyła wnioski dowodowe przed pierwszym terminem rozprawy, to nie było podstaw do pominięcia jej twierdzeń; nie można też było uznać, aby przeprowadzenie zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych powodowało zwłokę w postępowaniu.

Nie stanowiło naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. nie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, skoro wniosek ten zmierzał do wykazania wysokości poniesionej przez powoda szkody, a nie zdołał on wykazać samej zasady odpowiedzialności pozwanej.

Skoro ewentualna szkoda doznana przez powoda nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem pozwanej brak jest podstaw do badania, czy pozwana posiadała odpowiednie kwalifikacje, aby działania te podejmować. W ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest podstawy do zmiany orzeczenia Sądu Okręgowego w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania i zastosowania w tym zakresie art. 102 k.p.c.; sama zła sytuacja finansowa strony przegranej postępowanie takiej podstawy nie stanowi.

Wobec powyższych okoliczności apelacja podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c. Jednakże biorąc pod uwagę okoliczność, że powód został już obciążony kosztami zastępstwa procesowego pozwanej przed Sądem I instancji, zaś jego sytuacja materialna była podstawą do zwolnienia go od kosztów sądowych Sąd Apelacyjny nie obciążył go kosztami postępowania apelacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c.